

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassóban, Nagy- s Czérna-utca sarkán
Papp Ferencz butorraktára fölött,
hol a szerkesztő hétköznapi délelőtti
9—11 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. alatt,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető minden közle-
mény, valamint az
előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Agy-külföldi ügyei érdekű közlemények
Horváth László
ársszerkesztőhöz Segesvárra küldendők,
a kis-külföldi ügyei érdekű közlemények
Gyöngyösi István
ársszerkesztőhöz Dieß-Szt.-Mártonba.

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó- s nagy-külföldi megyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dieß-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-ágothai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁRÓMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban. Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelk Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

46-ik szám.

Brassó, Csütörtök, április 18-án.

V. évfolyam. 1889.

Előfizetési felhívás

„BRASSÓ”

ezimű

politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap

második negyedére.

Lapunk április hó elsejével ötödik évfolyamának második negyedébe lépven, ezennel új előfizetést hirdetünk. Tisztelt előfizetőinket kérjük tisztelettel: sziveskedjenek előfizetéseiket megújítani, minthogy lapot csak úgy küldhetünk, ha az előfizetési díjak rendesen beküldetnek.

A hazafias ügy iránti tekintetből kérjük lapunk szives terjesztését.

Előfizetési árak:

Három negyedre (ápril—decz.) 4 frt 20 kr.

Félévre (ápril—szept.) . . . 3 „ 50 „

Negyedévre (ápril—június) . . 1 „ 80 „

Külföldre egész évre . . . 20 frank.

Az előfizetések legcélszerűbben postautalvány-nyal küldendők a „Brassó” kiadóhivatalába.

Kívánatra bárkinek mutatóvány-számmal készsé-
gesen szolgálunk. Gyűjtőknek 6 egyszerre beküldött
előfizető után tiszteletpéldánnyal szolgálunk.

Mint eddig, — úgy ezentul sem fogunk kiméini
semmi anyagi áldozatot, csak kérjük a t. közönség b
tömeges előfizetését, mit remél

a „BRASSÓ” szerkesztősége és kiadóhivatala.

Csata után.

Tizennégy esztendő mult el, mióta Tisza Kálmán miniszterelnökké lett kinevezve; ez jóval hosszabb idő, mint a mennyi parlamen-
táris államban miniszterelnöknek része szokott
lenni; ehhez járul még az, hogy ez idő alatt
a legnehezebb kérdések közül nem kevés ju-
tott napirendre.

Mikor Tisza Kálmán átvette az elnöksé-
get, Magyarország pénzügyi viszonyai ziláltak
voltak, az ország hitele nulla volt, a nagy
pénzhatalmak ignorálták ujjaalakulását s a
dualizmus iránt nem volt bizalmuk. Cislajtá-
niával a kereskedelmi szerződés elkerülhetlen
megújítása és a bankkérdés rendezése az ajtó
előtt voltak s tekintve mindkettőt, a nemzet
feszült várakozásaival szemben figyelemmel kel-
lett lenni az aktuális viszonyokra. Mindjárt
ezután következett Boszniának az egész ország-

ban népszerűtlen okkupációja, mely a dualiz-
mussal összeegyeztethetlenné látszott, végre
az évről évre szaporodó hadügyi kiadások.

Tizának egész hidegvértisége, szívóssága
és államférfiúi okossága kellett ahhoz, hogy ily
nehéz viszonyok közt a képviselőházi többsé-
get el ne veszítse. De joggal épített a minisz-
terelnök a nemzet alkotmányos értelmének
érettségére, mely megelégedett azzal, hogy csak
az elérhető követelje; az ellenzék fényes chau-
vinista álomlátományai által nem engedé ma-
gát megtevesztetni s ép így elzárta fülét az ag-
rárius, szociálista és ultramontán kísértések
elől is.

Adóemelések, a fölemelt szesz- és dohány-
árak, valamint az immár szilárdan megalapí-
tott állami hitel következtében szerencsésen ke-
resztülvitt konverzió, a pénzügyi helyzetet végre
annyira megjavították, hogy az egyensúly az
ordinariumban helyreállítatik. A nemzetiségi
viszály elvesztette életét, míg a magyar állam-
eszmé most már mindenütt el van ismerve és
a vasúti hálózat tökélyesítése vicinális vas-
utak által a mezőgazdaságnak, a kereskedelem-
nek és iparnak legnagyobb előnyére szolgál.

Az utolsó tizennégy esztendő e sikerei da-
czára, melyekre Tisza büszkén tekinthet vis-
sza, még végtelen sok alkotni való marad. A
közigazgatás választott hivatalnokokkal még
mindig igen hiányos, a bírák rosszul vannak
fizetve, a felebbviteli bíróságok nem győzik
meg feladatukat, s a pénzügyi zavarok nem
engedték a közoktatást és a művelődési inté-
zeteket akként kifejleszteni, hogy a nagy kul-
turnépek intézményeivel mérkőzhethének.

A tagadhatlan haladás még mindig nem
felel meg a várakozásoknak. Nem szabad te-
hát csodálkoznunk, ha az ellenzék, mely oly
régóta vágyódik a kormányzás után, az új
védtörvény s a benne foglalt nagyobb megter-
helés alkalmából általános vihart kísértett meg
a kormány s különösen Tisza személye ellen;
az agitációt átültette a megyegyűlésekbe, nép-
gyűlésekbe és utcai csődüléseket szervezett és
felizgatta a csöcseléket, hogy a miniszterelnö-
köt s az országgyűlési többség tagjait inzul-
tálja.

A ki nem fáradt obstrukció következté-
ben a tárgyalások teljes három hónap hosszat

tartottak, de a magyar nemzet higgadtsága is
még teljes fényében nyilatkozott, a többség hű
maradt kipróbált vezéréhez, és a kormány ja-
vaslata közel kétharmad többséggel el lett fo-
gadva, a miniszterelnök győztesen került ki az
elkeseredett küzdelemből.

Az ellenzék egy látszólagos sikert elért
ugyan, a mennyiben a kereskedelmi és az
igazságügyi miniszterek, kik a kormánypárt-
ban sem voltak különösen népszerűek, ez al-
kalommal letették tárczáikat, a nélkül, hogy
kisebbségben maradtak volna, de rögtön pó-
toltattak új, fiatal erőekkel.

A Tisza-kabinet tehát erősebb, mint volt
ama küzdelem előtt, melyről Magyarország el-
lenségei már a dualizmus megingását s a mon-
archia oly gyöngeségét várták, mely a német
birodalommal való békeszövetség felbomlásához,
vagy legalább meglazulásához fog vezetni. De
nyilván erősen csalatkoztak, mert még az üt-
közet hevében is iparkodtak az ellenzék vezérei
a szövetség szükséges voltát elismerni, és a
mint a törvény megszavaztatott, egy csapásra
megszűnt az egész agitáció, mindenüvé vissza-
tért a régi nyugalom s a rend; Tisza pedig,
mint valódi szabadelvű, épen nem találja szük-
ségesnek represszív rendszabályok, kivételes tör-
vények, vagy csak a cloture alkalmazását is.
Neki szükségtelenek azok; az ellenzék heves-
sége és a csöcseléknek alapjukban jelentékte-
len kihágásai nem zavarják az ő circulusait.

Pulszky Ferencz.

Belföld.

Brassó, ápr. 17. (Országgyűlés) A képviselőház
hétfői rövid, formális ülést tartott, melyben Münnich
előadó beterjeszté a véderő-bizottság jelentését, az ez
évben kiállítandó ujczok megajánlásáról szóló tör-
vényjavaslat tárgyában. A jelentés, illetőleg törvény-
javaslat, az ápril 29-iki ülésben fog tárgyalatni. Ennek
kimondásával az ülés véget ért.

Brassó, ápr. 17. (A pénzügyminiszterium állam-
titkára.) Láng Lajos országgyűlési képviselő és egye-
temi tanár a pénzügyminiszteriumban államtitkárrá
neveztetett ki. A kinevezést a hivatalos lap holnap
közli. Láng Lajos, ki már a legközelebbi napokban
megkezd államtitkári működését, kerületében új választ-
ásnak veti alá magát.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Casanova kisasszony levele.

A tenger csendes és sima, csak olykor rezgeti
meg itt-ott a lomhán aláhanyatló szellő. Kelet felé
összeolvad az égi kékkel, nyugot felé még Ceylon pál-
mái sötétlenek.

Az utasok nagyobb része a szobákban van, ru-
hát változtatva a könnyebb levegőre.

A földéleten csak egy fiatal hölgy maradt és egy
kenderhaju angol.

A hölgy a tenger végtelenjébe merül tekinteté-
vel; — az angol a hölgy mellett sétálgat fel és alá,
szüntelen vizsgálva, méregetve ezt.

A hölgy kezében egy vörös táblájú Bedecker
van; a mint előre hajol és a könyvet hátra tartja, a
könyv lapjai szétnyílnak, az angol belekacsingit és a
következő irott szavakat olvassa benne Konstantinápoly
után: 1885. aug. 17. Éjjel az Atmeiden-téren sétál-
tam anyámmal. Részeg janicsárok vettek körül. Egy
angol mentett meg. Arczát a sötétben nem láthattam.
Megigérté, hogy másnap meglátogat, de nem jött el.

Az angol mosolygott, midőn ezt titkon olvasá;
azután egyet fordult még a földéleten s visszatérve,
így szólt a nőhöz:

— Kisasszony! engedje meg, hogy bemutassam
magamat: én Lord Black vagyok.

A hölgy visszafordult, méla fekete szemeivel egy
pillantást vetett az angol arczára, míg fejével bókot
intett, s így felelt:

— Az én nevem Csinoseff Ágotha.

— A pétervári művésznő?

— Igen.

Lord Black láthatóan el volt bájolva, s ha ed-
dig csupán tetszett neki a hölgy, most már szerelmes
volt belé.

De már hogy is ne! Lehet-e valami szerelemre-
izgatóbbat képzelni, mint midőn egy hajó kis terüle-
tére zárva, csinos s e mellett művelt fiatal nővel ta-
lálkozik az ember s alapos kilátásai lehetnek egy ked-
ves kalandra.

Aztán a nő orosz szépség, havas fehér arcz
szőke fürtökkel és ragyogó fekete szemekkel. Nem
mindennap lehet ilyen északi rózsza bájaitól megré-
szegülni.

Az angol kis széket vont előre és leült a hölgy-
gyel szemben:

— Ha nagysádnak nincs ellenére, hogy az uta-
zás unalmait egy kis csevegéssel rövidítsük, a mi en-
gem illet, nagysáddal cseveghetni gyönyör nekem.

A szép hölgy így felelt:

— Ön igen udvarias, uram; hiszen még nem is

ismerjük egymást.

— Én ismerem nagysádat.

— Honnan?

— Ne vegye üres bókmesének: becsületemre
merem állítani, hogy kegyedet ezelőtt három évvel
láttam álmomban.

— Ha becsületére nem mondta volna ön, azt
felelném, hogy igen fiatalnak tart engem.

— Lehet, hogy állításom merész, de hátha ta-
lálkozik a kegyed részéről is valami ilyen csodás em-
lékkel. Épen ma, augusztus 17-én mult három éve,
hogy utazásomat a föld körül elkezdtem. Ezen utam-
ban igen különös volt az első álmom. Azt álmodtam
ugyanis, mintha Konstantinápoly egyik szép terén a
keleti ég csodás csillag-pompájában gyönyörködtem
volna. Közélemben részeg török katonák zajongását
hallom s női sikoltásokat. Oda sietek: bāt két euró-
pai hölgyet találok ott a legkényesebb helyzetben, ka-
tonák által körülvéve. Néhány sikerült box és az an-
gol konzulra való hivatkozás, más irányba terelte a
katonákat.

A színész nő örömtől ragyogó szemekkel tekin-
tett az angolra:

— Hogyan, tehát ön volt? — rebegé és kezét
nyújtá a lordnak.

— Én? Igen, én álmodtam. Mert csak álom
volt ez, madame; a bájos istennőt három év óta hiába
keresem.

— Keresem.

(Vége következik.)

Surlódások.

A bécsi kereskedelmi minisztérium osztályfőnöke, Wittek, veszélyes térre lépett akkor, midőn a magyar kormányt azzal vádolta, hogy nem tartja meg szerződéses kötelezettségeit és egyoldalulag magyarítja a közös vámterületet.

Habár Baross Gábor közlekedési miniszter megfelelt e vádra annak rendje szerint, a jó osztrákok még sem akarják belátni, hogy oly kérdést bolygatnak, mely csak reájok nézve lehet kellemetlen, ha eldöntésre kerül.

Most a bécsi kormánykör khez közel álló „Presse” áll elő azzal, hogy „Magyarországon egynémely intézkedéseknél még kevésbé tartott szem előtt az osztrák-magyar vám- és kereskedelmi szövetség szelleme, mint Ausztriában.” — A mit ez állítás bebizonyítására fel tud hozni, mindössze csak az, hogy szerinte van egy magyar törvény, mely a magyar iparnak a talaj ingyenes átengedését és 30 éves adómentesség engedélyezését biztosítja.

Az első tekintetre látjuk, hogy ez állítás hamis, tehát a belőle levont következtetésnek is hamisnak kell lennie. Mert ily törvény Magyarországon nincs. Igenis van az 1881. évi XLIV. törvényezikk, mely meghatározza, hogy bizonyos számú új, külön felsorolt iparvállalatnak legkésőbb 1895-ig, tehát legtovább 14 évre különös adókedvezmények engedendők; olyan törvény azonban, mely a talaj ingyenes átengedését, vagy hosszabb adómentességét mondaná ki, egyáltalán nem létezik, és ha ma egy új vállalat adókedvezményért folyamodik, ezt csakis 1895. év végéig, tehát most már csak 6 évre engedélyezik.

Ez a tényálladék. Feltéve azonban, hogy volna ily törvény is, mily jogon emelhetne az ellen kifogást Ausztria? A közös vámterületről szóló törvényben egyetlen oly intézkedést sem vagyunk képesek fölfedezni, mely Ausztriának jogot adna arra nézve, hogy kifogásolja, ha Magyarország állami kedvezményeket nyújt ipartelepeknek, akár pedig Magyarországnak Ausztria belügyi intézkedéseire. És ez nem is lehet másként.

A közös vámterület nem jelentheti azt, hogy Magyarországnak nem szabad ipart teremteni, — bármint szeretné is az osztrákok, hogy így legyen. Elég baj, hogy a közös vámterület nehezíti az önálló ipar megerősödését, mert alig hogy megszületett, már is hatalmas versenynyel áll szemben; de cselekvési szabadságunkat nem korlátozza.

A mit a „Presse” ténynek állít, az részünkről csak óhaj volna, t. i. hogy az állam tényleg nagyobb kedvezményben részesítsen új gyári vállalatokat, mint a hogy most teszi. A ki szemben a nagy osztrák versenynyel bejő ide, hogy itt helyezze el tőkét, megérdemel messzebbmenő kedvezményeket. Lám, Románia tényleg ad ingyen telket, harmincz évi adómentességet, messzemenő szállítási kedvezményeket, mert gyorsan akar ipart teremteni magának.

Nálunk azonban az állam ez idő szerinti anyagi helyzete nem tűr nagyobb áldozatokat, melyek tekintetében mi még annyira is menénk, hogy teljesen új, nagy vállalatok anyagi segélyben is részesíttessenek. Fájdalom, hogy ez ma határos a lehetetlenséggel, de bizonyos, hogy előbb-utóbb be fog következni ez is. — Mit fog Ausztria majd akkor mondani?

Alkalmunk volt kimutatni, hogy kinek áll nagyobb érdekében a közös vámterület: Ausztriának-e, vagy Magyarországnak? Nem értjük tehát, hova céloz az osztrák politikai körök azon eléggé el nem ítélt eljárása, hogy bolygatják e kényes kérdést. Annál kevésbé értjük ezt, mert alkalmunk volt meggyőződni, hogy Magyarország nem enged többet s el van tökéltve, inkább felállítani a vámsorompókat Ausztria ellen, de utolsó csepp vérét nem szípoloztatja ki csak a jó egyetértés kedvéért.

Annak a vániközösségnek úgy is csak kisebb előnyét élveztük mi, de annál nagyobb hátrányait, mit alkalmunk volt látni legutóbb is, a mikor Ausztria némely vidékein az állatok közt szájszörnyűség ütött ki, a magyarországi állatkivitelől is elzárták a forgalmat, t. i. Németország megtiltotta a bevitelt. Ilyenek mi előnyeink.

Hanem azért még sem kizárjuk, mert

ismerjük azon nehézségeket is, melyekkel az önálló vámterület jár. Ne éktelenkedjék tehát Ausztria sem!

Külföldi szemle.

Brassó, 1889. ápr. 17.

Nemsokára megint megkezdődik az uralkodók utazása.

Vilmos német császár és Lipót belga király találkozására elhatározott dolog. Vilmos császár ugyanis végleg megállapodott abban, hogy Angliába, nagynyja, Viktória királynő látogatására utazva, Antwerpenben megállapodik. Az utazás május első felében fog megtörténni. Ez alkalommal több angol hadihajó fog Antwerpenbe érkezni, hogy Viktória királynő magánjachtjához, melyen Vilmos császár Angliába fog hajózni kíséretül szegődjék. A császár antwerpeni tartózkodása csak rövid időre, a város megtekintésére szorítkozik. II. Lipót király császári vendégét üdvözlendő, Antwerpenbe megy.

Umberto olasz király valószínűleg május 11-én 20-án utazik Berlinbe, a hol az eddigi dispositiók szerint egy hétig marad. Crispi miniszterelnökön kívül még a kabinet egy másik tagja is a király kíséretében lesz.

Szerbiában is végleg elhatározott dolognak tartják, hogy Sándor király az európai udvarokat meglátogatja. A király valószínűleg júliusban indul utra, alkalmasint Risztics regens társaságában. Első sorban Ferencz József királynál tesz látogatást Ischlben. Innen Németországba megy, hogy magát Vilmos német császárnak bemutatssa; azután Párisba utazik, a hol atyjával, Milánnal, ki azon időben éppen a világkiállítást megtekintendő, ott fog időzni, találkozni. Párisban hosszabb ideig fog tartózkodni. Augusztus első felében Oroszországba megy s az ocsakoffi nagy gyakorlaton találkozik a cárral.

Boulanger nem nyugszik Brüsszelben. A Versaillesben tiszteletére adott banketten felolvasták tartani akart beszédét. A bankette után egy rendőrbiztos megállította és a rendőrséghez kísértette a kocsit, a melyben Laguerre és La-Hérise képviselők ültek. A tömeg követte a kocsit és különböző kiáltásokba tört ki. Az őrség feltűzött szuronyokkal kilépett, hogy a tömeget visszatartoztassa. Laguerre és La-Hérise tiltakoztak a letartóztatás ellen, sérthetlenségükre utalva. A jegyzőkönyv felvétele után szabadon bocsátották a képviselőket.

A párisi rendőrbiztos megjelent Boulanger, Rochefort és Dillon lakásán, a formalitások megtévése és távollétük constataciója végett. Naquet Turquet, Laguerre és Laisant hír szerint huzamos ideig fognak Brüsszelben tartózkodni. Boulanger f. hó 15-én küldöttséget fogadott, mely a 17-ik párisi választókerület nevében egy, 2000 választó által aláírt hódoló okiratot nyújtott át a tábornoknak.

A Szamoa-ügyi értekezlet Berlinben május 1-én fog összeülni. Németország az értekezleten valószínűleg Bismarck Herbert gróf államminiszter és Krauel követségi tanácsos fogják képviselni és minthogy az értekezlet Németországban tartatik, ugyancsak Németország képviselője fog elnökölni.

Franciaország hajlandó résztvenni a rabszolga-kereskedés elnyomása ügyében tartandó értekezletben, de nem hajlandó sem régi tradícióitól eltérni, sem pedig megengedni, hogy a hatalmak bármelyike is megmozdítsa a francia hajókat.

A szerb lapok a szerb sorsjegyek eladásának a magyar korona területén való betiltása ellen kikelnek és azt követelik, hogy a szerb kormány járjon el hasonlóan az osztrák és a magyar sorsjegyeket illetőleg Szerbiában. Mivel Mihály metropolitának Belgrádba való visszatérését törvényes akadály nem gátolja, a metropolita Pétervárra utazik, hogy bucsut vegyen és azután az ünnepek elmúltával visszatér Szerbiába.

A szász néppárt s az új kabinet.

Szokatlan jelenség a politikában, hogy az nem pártállás, hanem nemzetiségek szerint bíráltatik el. Alig fogunk más államban találkozni ezen anomáliával, mint Magyarországon, hol — fájdalom — a nemzeti-ségi kérdés politikai kérdéssé vált. — Ámde nálunk is csak egy párt van, mely nemzetiségi szempontból szokta elbírálni a politikát: a szász néppárt. Az oláh nem számít, annak amugy is minden rossz, a mi magyar, — csak az nem, ha a kormányt szidják.

A szász-néppárt brassói közlönyében, annak volt szerkesztője, a jelenlegi vidombáki képviselő Filtsch József, szász-néppárti szempontból bírálja el a kabinet rekonstrukcióját s midőn előbb általánosságban kicsinyli a változást s nekimegy különösen Szápárynak, egyenként veszi az új minisztereket, kik közül csak

Wekerlet tartja ártatlan embernek, holott Szápáry rosszabb még, mint Tisza, mert 1874-ben a szászszágra nézve sokkal veszélyesebb törvényt akart alkotni, mint a Tisza által alkotott 1876-évi a Királyföld felosztására vonatkozó; Szilágyi pedig egyenesen réme lehet a nemzetiségeknek, mert még ellenzéki korában mondá, hogy el kell törölni a nemzetiségi törvényt. E szerint tehát gyenge dolog ez a rekonstrukció, melytől a szászok semmi jót sem várhatnak, valamint Tiszától általában nem, a ki oly kegyetlen a szászok iránt, hogy még azt sem akarja nekik konzendálni, hogy sérelmeik lehessenek. Ép ezért nevetséges — Filtsch ur szerint — arról beszélni, hogy a kormány és a szászok közt egyezkedési tárgyalások folynak. Nem tudjuk, mi igaz ezen egyezkedési tárgyalásokból; de azt tudjuk, hogy a mit Filtsch ur ír, az még nem szentírás. Mert mi már négyféle szászokat ismerünk. Először a külföldi-megyieket, melyek nem is tartoznak már a szász néppárthoz, mert őszintén, mint jó szászok csatlakoztak a szabadelvű párthoz. Ezeket tehát Filtsch nem képviselheti. Másodszor a szebenmegyei s beszercei szászokat, kik ugyan a néppárthoz tartoznak, de egész külön álláspontot foglalnak el, eltérőt Filtsch urétól, a mit a véderővitánál dokumentáltak, midőn maga a szász püspök is a javaslat mellett szólalt fel s a brassóiak kivételével a szász képviselők mind a kormánnyal szavaztak. Ezek nevében Filtsch ur nem beszélhet! Harmadszor ugyan Brassóban lakó, de nem a néppárthoz tartozó szászokat, kik ugyan tiltakoznának az ellen, hogy Filtsch ur nevökben beszéljen. Végre negyedszer a brassómezei szászok többségét, kik Zay, Kaiser és Filtsch urakat választották. Ezeknek képviselőben beszélhet csakugyan Filtsch ur, de ezek csak részét képezik a szászszágnak, tehát nem csak az történi, a mit ezek és képviselőik akarnak, hanem talán szabad annak is történni, a mit a szebeni központ akar, a hol — melleleg megjegyezve — sem Filtsch, sem Zay urak nem nagyon akreditáltak.

Filtsch ur tehát nem beszélhet az összes szász-ság nevében. A mit pedig a brassóiak nevében mond, az nem mérvadó.

Székely Mózes emléktábla.

— Viszonválasz nagys. Koós Ferencz kir. tan. tanfelügyelő urnak. —

Koós Ferencz tanfelügyelő ur a „Brassó” ápril 13-iki számában terjedelmes és — a miért én is köszönettel tartozom neki — tárgyilagos válasza mellett a felszólalásomat a Székely Mózes fejének nyughelyét illetőleg. Válasza két részre oszlik: az elsőben védi a „Brassó” január 10-iki számában kifejtett állítását, a másodikban Székely Mózes fejedelmet, mint a magyar állameszme harcosát, méltónak ítéli arra, hogy a brassói magyar közönség neki emléktáblát állítson.

A válasz ezen második része nekem nem szólhat, miután én egy betűvel sem állítottam sem azt, hogy Székely Mózes méltó arra, hogy neki a brassói magyar közönség emléktáblát állítson, sem azt, hogy nem méltó; de az első részben oly megjegyzések vannak, melyeket észrevétel nélkül nem hagyhatok.

Először is nagyon különösnek találom a nagys. tanfelügyelő ur panaszát, hogy a Weiss telkét illetőleg miért rontok neki és nem Filippinek, holott ő Filippitől tanulta állítását. Én ugy tudom, hogy az építő mester felelős az épület szilárdságáért, melyet felépít és nem a kőművesek; az ő kötelessége megítélni, hogy jól van-e lerakva az alap, melyre az épületet emeli. A történezsnek, ki egy kétes történelmi kérdést eldönteni akar, kötelessége megbírálni; jó-e és megbízható-e az adat, melyre állítását emeli: mert ő felelős állításáért és nem az, a kitől a rossz adatot vette. Nekem semmi közöm Filippéhez, tehát nem is rontottam neki, mint egyszerűen hibáztattam azért, hogy meg nem bízható adatra akar történelmi állítást emelni. Ő az építőmester, ő felelős állításáért és nem Filippi, kitől az adatot vizsgálatlanul átvette.

Nagy érdekléssel olvastam a n. tanfelügyelő ur válaszában azt a részét, melyben megfaji a Weiss Mihály hallgatásának okát. Megvallom ez a magyarázat, hogy t. i. Weiss Mihály a Rádultól és Bastától való félelmében hallgatta el humanus tettét — bár a n. tanfelügyelő ur igen bönnnyen kitalálta — nekem eszembe sem jutott, már csak azért sem, mert Weiss Mihály diariumot írt és nem hírlapot s azt hiszem, nem is szándékozott naplóját kinyomatni. Különben — bár talán ez fölöslegesnek látszik, mert a n. tanfelügyelő ur, mint maga állítja, tíz éve ismeri már és tanulmányozza az ide vonatkozó forrásokat — mégis bátor vagyok figyelmébe ajánlani Weiss Mihály naplójának későbbi részeit: pld. azt a részt, hol Weiss Mihály elbeszéli, miként üdvözölte ő, mint Brassó képviselője, 1605. szept. 15-én a medgyesi országgyűlésen Boc

kai István, Erdély új fejedelmét és minő beszédet intézett hozzá. Ebezzében Weiss Mihály elmondja Brassó polgárainak hű ragaszkodását a nemzeti ügyhez Basta uralma alatt; elmondja minő áldozatokat hoztak Székely Mózesért s mit szenvedtek e miatt Bastától.

Nem gondolja a n. tanfelügyelő ur, hogy ez igen jó alkalom lett volna Weiss Mihálynak, felsorolt érdemeit a nemzeti ügy körül Székely Mózes fejének eltemetésével is gyarapítani? Vagy talán még akkor is Bastától és Radultól felt a szegény Weiss Mihály?

Bethlen Farkas kérdéses helyének lefordítására vonatkozólag fenntartom azon állításomat, hogy a tanfelügyelő ur azt igen rosszul fordította, mert kihagyta a „quodam” szócskát, ez pedig a mondat jelentését megváltoztatja. Azt az állításomat pedig, hogy Bethlen Farkas csak a hagyományból értesült arról, mit elbeszél, fenn kell tartsam mindaddig, míg legalább a valószínűség látszatával nem állíthatjuk, hogy egykor forrásból vette.

Ezt kellett volna a n. tanfelügyelő urnak bizonyítani, vagy legalább valószínűvé tenni és nem Szilágyi Sándor „Erdély története” cz. munkájára hivatkozni, mert e hivatkozás teljesen czéltévesztett. Szilágyi Sándor említett munkája kézikönyv, melyben forrásokat egyáltalában nem említ s ha valaki modern értelemben vett történelmi munkát ír, Szilágyi munkájára, mint forrásra, nem is hivatkozhatik. Egészen más-ként áll a dolog Bethlen Farkas művével, melyet hazai történelmünk egyik forrás-munkájának tekintünk s melyben a források, mint a n. tanfelügyelő ur is jól tudja, igen gyakran meg vannak nevezve.

Nagyon sajnálom, hogy a méhkeretekre vonatkozólag sem érthetek egyet a n. tanfelügyelő urral. Egy kis óvatosság, ha úgy tetszik, egy kis kritika, itt sem ártott volna. A n. tanfelügyelő ur Orbán Balázssra hivatkozik, mint tekintélyre, pedig Orbán Balázs tisztán megmondja, hogy nem oklevelekből, vagy bármiként nevezendő forrásból tudja, a mit mond, hanem úgy hallotta elbeszélni valakitől, hogy a méhkeretek Mária Terézia idejében keletkeztek.

Ha a n. tanfelügyelő ur nem sajnálta volna az időt és fárdságot és átnézte volna Hermann „Das alte und neue Kronstadt” czimű munkáját, abban megláthatta volna, hogy a méhkeretek bizony azelőtt is megvoltak s a változás, mi Mária Terézia alatt történt s miről Orbán Balázs is hallott, abban állott, hogy a szenator urak a mondott időben méhkereteket a városi legelőből önkényesen kiszakított területekké bővítve, gazdaságokká alakították át. Méhkeretje tehát Weiss Mihálynak is lehetett, a miért azonban nem állítottam eddig sem és nem állítom most sem, hogy Weiss a Székely Mózes fejedelem fejét oda temettette volna; a mi pedig a n. tanfelügyelő ur azon állítását illeti, hogy Weiss 1600 körül nem mert volna a várostól oly messzire mulatni, az a 17. század társadalmi viszonyainak oly különös felfogására vall, melynek czáfolatába bocsátkozni e helyen nem akarok.*)

Kötelességemnek tartom ezek után még kijelenteni azt, hogy a n. tanfelügyelő ur ezen szavaimat „egy pohárköszöntőben megengedhetjük, hogy valamely lehetséges s tán valószínű történelmi esemény, történelmi ténynek nyilváníttassék stb.” alaposan félreértette, midőn akként értelmezte, mintha én a bor hátlására akartam volna czélozni.

Legyen meggyőződve a n. tanfelügyelő ur, hogy midőn felleptem egy, nézetem szerint biztos történelmi adatokkal nem támogatható állítás ellen, tettem azt a történelmi igazság érdekében s megteszem azt ezután is, ha szükségesnek találom.

Ezek után a vitát részemről befejezettnek nyilvánítom. Vagy hiszi n. tanfelügyelő ur még most is, hogy a Székely Mózes feje az „Európa” telkén van eltemetve vagy nem. Ha hiszi, akkor felállíthatja oda az emléktáblát a saját felelősségére nyugodt lélekkel, ha nem hiszi, akkor szerény nézetem szerint jobban illenék egy bármily szerény emlékkő azon csatatérre, hol a hős fejedelem s vele együtt 3000 magyar vitéz esontjai porladoznak.

Dr. Mika Sándor.

Színház, irodalom és művészet.

Német színház. Létronge vígjátéka „Hasemans Töchter”, (magyarra, ha jól emlékezünk „Aszalai uram leányai” cz. alatt fordított) megjelenése óta eltelt több mint egy évtized, csaknem minden színpadnak állandó repertorre darabja. A maga nemében e minztaszerű népszínmű egészséges légkörével, az életből merített rokonszenves alakjaival, nemesítő moraljával, a vig és érzelmes jelenetek határos egymásutánjával

vasárnap is megtette hatását azon kitűnő előadásban, melylyel a darabot ez alkalommal élveztük. Nem akarunk most az egyes szereplők játékának méltánylásába bocsátkozni, de a jelenvolt közönség zajos s gyakori tapsaiból következtetve, az előadást az eddigiek közül mint egyikét a legösszevágóbbaknak mondhatjuk. Hétfőn három rövidebb vígjáték került igen gondos előadásban színre: melyeknek másodikában (Ein Wort an den Minister) és harmadikában (General Boulanger.) Freytag ur a vidéki színészek játékát messze fölülmuló egyénítéssel s igazi művészi mérséklettel s finomsággal játszottak.

Schönthan vígjátékát „Cornelius Voss” melylyel ősszel a bécsi burgszínházat megnyitották, Wolf szintársulata kedden hozta színre. — A berlini szelleműs vígjátékíró ez újabb műve nem oly életteltjes, hatásában nem oly intenzív, mint ugyane szerzőnek „Egy hires nő” vagy „Aranyhalak” cz. vígjátékai. Vékony cselekménye nem tölti be a négy felvonást s a darab főalakja, egy kis német hercegségnek tanácsosa, ki fejedelmének megbízásából a fővárosban vigan élő unokaöccsét hajhászsa, inkább bohózatba, mint vígjátékba való. A könnyelmű herceget mindenki ismeri, a kézrekerítésével megbízott tanácsos saját leánya szereti őt, csak a diplomatai ügyességére büszke tanácsos nem ismeri, hanem Cornelius Voss nevű festőnek gondolja, sőt éppen az előfogandóval közli terveit, miként s hol lehetne az előtte rejtőzködő hercegnek nyomára jönni. Freytag ur, ki már annyiszor bebizonyította nem közönséges alakító tehetségét, az ügyetlen diplomatából unalmas torzképet csinált, s sehogy sem tudta hihetővé tenni, hogy fejedelmi ura éppen oly ügyefogyott embert bizott volna meg ilyen kényes feladattal. A darab előadása különben élvezetes volt: különösen ki kell emelnünk Bauer J. s Ronale kisasszonyokat és Aderer és Höfler urakat, kik a nehéz menetű darabba élénkséget s üdőséget hoztak.

Helyi és vidéki hírek.

A királyné egészsége. Szemben német és francia lapok nyugtalanító híreivel, hitelesen jelentik, hogy ő felsége a királyné neuralgicus fájdalmai a legutóbbi napokban lényegesen enyhültek és hogy a wiesbadeni massage gyógymódtól a baj teljes megszüntetését bizton remélik. Ő felsége egészségi állapota egyébként teljesen kielégítő. Az ellenkező híresztelés alaptalan.

Időjárás. Az idő még mindig nem akar tavaszodni. Folyton boros az ég boltozat, a levegő pedig inkább novemberies, mint áprilias.

Fekete karácsony — fehér húsvét. Ugy látszik, az idén beválik e közmondás: Fekete karácsony, fekete húsvét. Habár karácsonyunk nem volt éppen egészen fekete, húsvétunk egész fehérnek ígérkezik, legalább zöld csütörtökből fehér csütörtök lett! Mert da czára a tegnapi nagy esőnek, ma reggel fehérek voltak a háztetők, az utcákon is megállott a hó, mely egész éjjel szakadatlanul hullott.

A kultúregylet zászlója czím alatt Sándor József, az Emke lénglelkű főtitkára gyönyörű cikket irt a „Kolozsvár”-ba. E cikket a „Kr. Ztg.” tegnapi száma a lap élén átvéve, következőkép vezeti be: „Ezen ártatlan czím alatt a „Kolozsvár” legújabb száma egy cikket közöl, mely szenvedélyes hangon szólít fel a magyar állameszme terjesztésére s a magyar nemzeti önértzet mesterséges felkorbácsolásában látja a magyar állameszme üdvösségét.” A cikk azon részére, hogy e zászlóval fog az Emke visszatérni Brassóba Dück ur s társai ellenére is, a Kr. Ztg. ezt jegyzi meg: Egyet vegyen tudomásul Sándor József ur: Dück József ur és társai, kik alatt itt az összes brassói százság értendő, bár nem fogják megakadályozhatni, hogy a kolozsvári magyarosító-egylet ártatlan-fehér lobogója városunk falai közé is bevonuljon, de rokonszenven soha, de soha sem lesznek képesek az iránt tanusítani. — Soha, de soha sem fogják összetéveszteni a kultúregyleti lobogót, a nemzeti türelmetlenség ezen megtestesítőjét, a magyarállam trikolorjával, mely utóbbi előtt mindig legnagyobb hódolattal hajolnak meg.” Midőn ezt szó szerint s minden kommentár nélkül lefordítanók, elég hivatkozni Dück ur és társainak a magyar nemzeti lobogó iránti hódolata bebizonyítására az általuk mult év augusztus 23-án a nemzeti lobogó ellen intézett merényletre. Az igaz, hogy ez szép hódolat!

Különvonal indul a husvéti ünnepekre Bukarestbe, hova a brassói német férfialegylet vendégszereplésre megy. Eddigél 130 személy jelentkezett.

Rendőri hírek. (Öngyilkossági kísérlet) Tegnap reggel egy bolgárszegi cseléd felakasztotta magát; azonban gazdája még idejekorán észrevevén a végzetes tettet, egy a házban elszállásolt tartalékos katona segítségével megszabadította függő helyzetéből. A gyorsan előhívott orvosi segély visszaadta a már eszméletlent az életnek.

Műszaki bejárás. A botfalui cukorgyár telkére Botfalú állomásból kiinduló iparvágány műszaki bejárása ma d. e. 9 órakor vette kezdetét. Az építést a m. á. v. brassói osztálymérnöksége eszközöli.

Vasuti vízvezeték. A m. á. v. brassói állomásához 1878 óta a Tömösből vízvezeteki csatorna van lefektetve. A m. á. v. igazgatósága most szolgalmi jogát e vezetékre biztosítani akarván, ez iránt tárgyalásokat folytatott az illető tulajdonosokkal. Minthogy azonban három tulajdonos ezt megengedni vonakodik, ma d. e. e tárgyban helyszíni tárgyalás tartatik, melyre Radich Ákos főmérnök érkezik Kolozsvárról Brassóba.

Rendetlen postajárás. Dicső-Szentmártonból írják lapunknak: a Medgyes felől jövő naponkénti postakocsi egy idő óta rendesen délelőtt 9—10 óra helyett fél 12 órakor érkezik meg, s így az érdeklődő nagyközönség és általában az egyes hivatalok, későn, délután fél egy és egy órakor kaphatják csak a postát, mi az ügykezelés hátrányára s a közönség nem kis bosszantására van. Éppen ezért felhívjuk az igazgatóság figyelmét e rendetlenségek megszüntetésére, mivel köz tudomásu dolog az, hogy Medgyesről a postaindítás reggel 6 órakor történvén, — az ut pedig rendes közlekedési állapotban van, — alig hihető, hogy ily körülmények között Medgyesről Dicső-Szentmártonig — melyek egymáshoz 3 órányi távolságra sincsenek — 4 és fél órát vegyen, a 3, sőt 4 lóval járó postakocsi igénybe.

Kossuth beteg. E szomorú hírt hozza a táviró Turinból. Az agg hazafi fekszik s fiait betegágyához hívatta. Komoly veszélytől nem kell ugyan tartani, de a hír mégis nagyon leverő.

Fogaras vármegye állandó választmánya Horváth Mihály főispán távollétében a rendes tavaszi közgyűlést megelőzőleg e hó 10-én tartotta meg első ülését, melyen miniszteri leiratok, megyei kebli, és községi számadások tárgyalattak; utóbbiak a pénzügyi szakosztálynak adatván át. Az állandó választmány folytatólagos ülése folyó hó 18-án, a rendes tavaszi közgyűlés április 27-én fog megtartatni. Folyó hó 13-án Fogaras vármegye erdőrendészeti bizottsága tartotta meg ülését, mely az előfordult ügyeket kivétel nélkül az előadó véleménye alapján fogadta el. Ez alkalommal mintegy 100 erdőrendészeti áthágási ügy tárgyalott. A közigazgatási bizottság Horváth Mihály főispán ur elnökle alatt f. hó 13-án tartotta meg rendes havi közgyűlést; a jegyzői teendőket Mezei Victor főispáni titkár végezte. Ennek lefolyásáról lapunk közelebbi számában referálunk.

Dicső-Szentmártonban, husvét másodnapján a vármegyeház dísztermében hilibi Pál Domokos-né elnökle és Pekry Sándorné s Dr. Felszegi Jánosné — elnökle alatt a vízvezeték-alap javára fillérestélyt rendeznek 50 kr. belépő díjjal. A rendezők szeretetreméltósága és általános tiszteltsége biztos sikert ígér az estélynek.

A zsidók Bécsben. A bécsi zsidó hitközség képviselői az antiszemiták üzelmeire vonatkozólag okmányokkal felszerelt emlékiratot nyújtottak át Taaffe miniszterelnöknek és kérték, hogy az emlékiratban foglaltakat figyelmére méltassa. A miniszterelnök a küldöttséget igen barátságosan fogadta és kijelenté, hogy a kormány az egyenjogúság elvének hódol és az állami alaptörvényeket tiszteletben kívánja tartatni. Az emlékiratban foglaltakat — ugymond — meg fogja vizsgálni és a dolog érdeméhez képest intézkedik.

Öngyilkos százados. Zágrábban Tonics Károly katonai számvevősegi százados, revolverrel agyonlőtte magát.

A valódi hatóságilag védett Tietze féle hagymabonbons nagy kedveltségnek örvend torok- és mellbajban szenvedőknél. A hagymának magában véve éles és undorító nedve tudvalevőleg nagyon jótékony hatásu, mely azonban csak alkalmas részek hozzávegyítése által lesz azzá. A hagymanedvnek eredetileg kellemetlen ize átváltozik kellemessé, és oldó, meg erősítő hatása egyenesen csodálatos. Vigyázní kell a Tietze névre, mely a csomagon többször ismétlődik. Minden más értéktelen utánzat.

Valódi minőségben 20 és 40 krros csomagokban csak alábbi czégeknél kapható Brassóban: Kellém en Ferencz gyógyszerárában a „Fehér templom”-hoz; Obert G. H. gyógyszerárában a „Vörös kereszt”-hez. Főraktár: Kremsierben Krizan F. gyógyszerésznel.

Süketeknek. 155 3—52

Egy egyén, a ki egy egyszerű szer által meggyógyult 23 évi süketsegből és fülzugásból, kész annak leírását német nyelven mindenkinek ingyen elküldeni. Czim: J. H. Nicholson, Wien IX., Kolingasse 4.

Társszerkesztők:

Nagy-Küküllőmegye részéről Horváth László (Ségesvár.) Kis-Küküllőmegye részéről Gyöngyössi István (D.-Szent-Márton).

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

Ad. 1610.—1888. telekvi számhoz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint teleknyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Leményi János** végrehajtónak ügyvéd Soreksu Oktávián által képviselt **Berkár Mária örökösei** végrehajtást szenvedők elleni 146 frt tökekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő Hosszufalu község határában fekvő, a hosszufalusi 1747. számú telekjegyzőkönyvben A + alatt foglalt 3408. és 3409. helyrajzi számú ingatlanoknak végrehajtást szenvedetteket illető fele részére az arverést 590 frt 50 kr-ban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fenti ingatlanok az 1889. évi május hó 13-ik napján délelőtti 9 órakor Hosszufalu község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Arverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. törvényezikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi törv.-ezikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1889. évi február hó 20.
A kir. törvényszék teleknyvi hatósága.
Kovács Károly, egyes bír.

(172) 1—1

Szám 3987—1880.

Hirdetmény.

Az üresedésbe jött, évi 150 frt. fizetéssel összekötött I-ső, esetleg az ugyanazon fizetéssel összekötött II-ik városi szülésznoi állomás betöltése iránt ezennel pályázat hirdettetik.

Ezen állomás egyikének elnyerése iránt pályázni óhajtok, kik a városi szabályrendelet 275. §-a, az 1876. évi XIV. t. cz. és egyéb törvények s rendeletek által előirt teendőket teljesíteni kötelesek, tartoznak az ezen állomás elnyerésére megkivántató minősítést igazoló, az ország területén érvényességgel bíró szülésznoi oklevél melléklése mellett a szabályszerűleg bélyegzett pályázati folyamodványukat legkésőbb f. április hó 24-én d. u. 5 óráig alóli városi tanácsnál benyújtani.

Brassó, 1889. április hó 7-én.
(163) 3—3 A városi tanács.

Szám 913.—1889.

Pályázati hirdetés

a brassói kereskedelmi és iparkamaránál segédtitkári állomás betöltésére,

Az alóli kereskedelmi és iparkamaránál a segédtitkári állomás betöltendő. A betöltés a szolgálati szabályzat értelmében ideiglenesen, egy évi próbaidőre történik. Az állomással egybekötött javadalmak a következők: évi fizetés 700 frt és lakbér 150 frt.

Az ezen állomásra pályázók tartoznak a szabályszerűen bélyegzett kérvényüket folyó évi május hó 10-én déli 12 óráig a kereskedelmi és iparkamaránál Brassóban benyújtani.

Figyelembe vételre csak olyan pályázó számíthat, ki: 1. a 40-ik életévét még túl nem haladta és erről a születési bizonyítványt mellékeli; 2. a jogi, technikai vagy gazdasági szak valamely főtanodáját látogatta és bevégezte s arról a bizonyítványokat kérvényéhez mellékeli; 3. a német és magyar nyelvben és a román társalgási nyelvben való gyakorlottságáról illetékes bizonyítványokkal igazolhatja magát.

A pályázónak azon helyzetben kell lennie, hogy folyó évi június hó 1-én a szolgálatát megkezdhesse.

Brassó, 1889. április hó 9-én.
A kereskedelmi és iparkamarától:
Dück József, Jekelius Jenő, elnök. titkár.
(171) 2—3

Szám 5331.—1888. telekvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbíró mint teleknyvi hatóság közhírré teszi, hogy

a nagy-szebeni földhitelintézet mint végrehajtónak **Fridrich András** hagyatéka és özv. **Fridrich Anna** végrehajtást szenvedők elleni 108 frt tökekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbíró) területén lévő Kercz községében fekvő, a kerczi 67. számú telekjegyzőben foglalt:

helyr. sz.	kikiált. ár	helyr. sz.	kikiált. ár
ingatlan	frt.	ingatlan	frt.
145 ¹ / ₁ , 145 ² / ₂	320	4600, 4631	72
146	23	4784	8
529	18	4858	8
627 ¹ / ₁	2	4892 ² / ₂	41
764, 765	36	5020	17
782	7	5053	43
917, 918	8	5131, 5133	18
920	11	5167	6
969	11	5173	7
1011	51	5191	15
1057	12	5302 ¹ / ₁	9
1169	27	5306	17
1368	33	5598	
1257	35	5599	21
1697	13	5600	
1755	25	5680	8
1829	29	5695, 5696	22
1839	21	5712	3
1869 ³ / ₃	14	5765	19
2007	42	5812	5
2057	10	5899	4
2288	12	6025 ¹ / ₁	13
2581	8	6110	1
2800	12	6374	13
2988	2	6407	15
3354	37	6422	21
3487 ² / ₂	8	6608	101
3531	23	6647	7
3602		6958	9
3603	31	7210, 7211	17
3604		7523	
3693	18	7524	68
3701 ¹ / ₁	15	7789	32
3869	2	7812 ¹ / ₁	
4023	3	7813 ¹ / ₁	67
4078	4	7888	
4082	4	8022	11
4093	8	7910	1
4341	8	7942	66
4388	12	8038	1

ingatlanokra ezennel megállapított kikiáltási árban az arverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi április hó 30-ik napján délelőtti 10 órakor Kercz község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10%-át — vagyis 174 forint 07 krajczárt — készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-ezikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogarasi, 1888. december 7-én.
A kir. járásbíró mint telekvi hatóság.
Nagy Lázár, kir. aljársbíró.
(173) 1—1

Szám 23—1889.

Hirdetmény.

Csik-Szeredában egy új kórház építése 29,447 frt 85 kr erejéig engedélyeztetvén, az építési munkálat foganatosításának biztosítása czéljából folyó 1889. év május hó 1-ső napjának d. e. 10 órájára az alispáni irodában tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik. Ha a zárt ajánlatok után megtartott tárgyalás eredménytelen lenne, a versenytárgyalás szóbeli ajánlatok után fog azonnal tovább folytatni.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fennebbi építési munkálat végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatukat f. é. május hó 1-ső napján d. e. 9 óráig a megye alispánjához adják be.

A tervek, költségvetés, árlejtési és építési feltételek a rendes hivatalos órák alatt, az alispáni hivatalban megtekinthetők.

Vállalkozni óhajtok figyelme felhivatik azon körülményre is, miszerint a csikmegyei felső-leányiskola valószínűleg szintén a kórházzal egy időben és csaknem szomszédos telken fog körülbelül 50.000 forint összegig építtetni.

Csik-Szereda, 1889. április hó 8.
Büjthy Endre,

Szám 1170—1889.

Pályázat.

Hivatalvesztés folytán megüresedett Moha községi jegyzői állásának betöltése czéljából pályázat nyitattik folyó évi április hó 30-áig, miről pályázni kívánók azzal értesítettek, hogy ezen állással 200 frt. fizetés mellett szabad természetbeli lakás és 10 frt irodai átalány van összekötve, és hogy a kitűzött határidőn túl érkező, ámbár szabályszerűleg felszerelt folyamodványok tekintetbe nem fognak vétetni.

Kőhalom, 1889. április hó 7-én.
A járási főszolgabíró:
Bálthos.
(165) 3—3

Nincs többé köhögés.

A hagymanedvnek tüdő-, mell- és gége-bajok ellen való feltűnően szerencsés alkalmazása a legfinnyesebb bizonyosságát találja a **Tietze O.-féle hagyma-bonbons** használása által. Csomagokban 20 és 40 kr-ával kapható Kellemen Ferencz gyógytárában a »Fehér templom«-hoz s Oberth G. H. gyógyszer-tárában a »Vörös kereszt«-hez Brassóban. Főraktár Krizán F. gyógyszerésznél Kremsierben.

(21-a.) 7—10

Jutányos árak!

Figyelemre méltó.

A nagyérdemű közönségnek becses figyelmébe ajánlom a nagymennyiségű **sétapálcza, eső- és napernyő** készletemet, a miket bámulatos olcsó árban azért árusítok ki, mert ezen czikkeket felhagyni magamat elhatároztam.

Ezen alkalommal egyszersmind figyelembe ajánlom **fűszeráru-készletemet** is, igérvén igen jutányos árban szolgálni és csakis egy kísérletbe kerül — a tényről meggyőződni.

Mély alázattal

Márk Sámuel,

fűszerkereskedő, Ó-Brassó 1. sz. a.

Jutányos árak!

Az összes gyógytudományok tudora

Dr. Bachmaier Viktor

nő- és gyermekorvos

rendel naponként déli 11—1 óráig.

Lakása: Nagy-utca 517. szám a. (Bachmaier-féle ház.)

157 2—4

PÉNZKÖLCSON

közzetítettik önálló, elfogadható társadalmi állásban lévő egyének részére, u. m. iparosok, kereskedők, hivatalnokok, katonatisztek, magánzók, birtokosoknak stb., ugyisint hölgyeknek is, módhoz képest 100 frttól 2000 frtig, mint magán **személyhitel**, — könnyű havi vagy háromhavi törlesztésre, 6%-os kamat mellett.

Ingatlanok betáblázására

1000 forinttól bármely összegig, tetszés szerinti amortizációra, esetleg amortizáció nélkül, 4¹/₂ és 5%-ra. — Konvertálások (átíratások), kölcsönügyletek, hitelműveletek előnyösen eszközöltnak. Megbizások diskrét és pontosan teljesítenek. Bővebbet közöl:

Steiner G. A., Budapest,

Gróf Károlyi-utca 12. sz.

Levélbeli megkeresésekhez 3 drb. válaszjeggy csatolandó.